44. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. DECEMBER 28.

EGY ÚJ ÉV HATÁRÁN

AZ ÍGÉRET FÖLDJE – REVUNK A 8–9. OLDALON

ÚJ JÁTÉK

Most én ülök a kormányhoz, és maga lesz a kisnyugdíjas…

Hol az a pártfegyelmi?

Érdekes riportot sugárzott a televízió egy kecskeméti igazgatóról, aki potom néhány millióért egy kacsalábon forgó villácskát építtetett magának. A baj csak az volt, hogy e néhány millió nem az övé, hanem az államé volt. Az igazgató védekezésképp elmondta, hogy a villa állami tulajdonban marad, mindössze szolgálati lakásként funkcionál. Igaz, sok kecskeméti szerint a palotácskára fordított összeget másra is fel lehetett volna használni, ám az osztályon felüli kégli már kész, lebontani nem érdemes, így igazgatónk békésen lakik benne, igaz, nem magánerőből, hanem szolgálatilag, büntetése egy pártfegyelmi. Igazgatónk még arra is hivatkozott, hogy hozott annyi hasznot ő a honnak, hogy ezt megtehesse.

Sajnos, nekem erős a gyanúm, hogy például Rubik Ernő is hozott talán annyi hasznot, mint direktorunk, ő mégsem építtetett szolgálati kastélyt magának. Rajta kívül sorolhatnám a tudományos, műszaki élet sok kiválóságát, akik ugyancsak rentábilis személyiségnek számítanak, s ez valutaigényes időkben cseppet sem mellékes – ám ők, ha építkeztek is, saját zsebük terhére tették.

Mivel magam is tagja vagyok az MSZMP-nek, elgondolkodtam az igazgató esetén. Először is, ha ártatlan, miért kapott pártfegyelmit, ha viszont umbuldázott az építkezésnél, miért csupán pártfegyelmit kapott? Igaz, a közelmúltban nyugállományba vonult egy-két megyei első titkár is, akikről jó ideig hangoztatták, hogy alaptalan vádaskodások érik személyüket – akkor meg miért nem méltatták érdemeiket nyugállományba vonulásukkor?

Szóval, számomra tanpélda az igazgató esete, főként azért, mert magam csupán egy negyvenkét négyzetméteres lakásban élek, harmadmagammal. Lakáshelyzetem rendezése érdekében elhatároztam, hogy különböző umbuldákkal a nevemre íratom a fertődi Eszterházy-kastélyt, a Budai Várat, a Szépművészeti Múzeumot, az Alföldet, a Dunántúlt stb. stb. Persze, ez majd sokaknak feltűnik, vizsgálat indul ellenem, ám és közlöm, hogy az csak szolgálati Eszterházy-kastély, Budai Vár, Szépművészeti Múzeum, Alföld, Dunántúl stb., stb.

Pártvezetőségem persze alaposan leszidna, pártfegyelmit is kapnék, ám az Alföld, Dunántúl stb. stb. előtt az én kerítésem húzódna, oda csak nekem lenne kulcsom, oda csak az jöhetne, akit én beengedek, hiszen mint már mondtam, ez lenne az én szolgálati Alföldem, Dunántúlom stb., melyek persze állami tulajdonban maradnának.

Egészen addig, míg egy másik umbuldával át nem íratnám valamennyit a magam nevére, most már tulajdonjogilag is. Azt hiszem, kiváló üzletet csinálnék. Még akkor is, ha esetleg kapnék egy újabb pártfegyelmit.

Vezda János

APEH-menü

Tiszaalpár vendéglősei nem az Arany szakácssapkát pályázták meg: egy szép decemberi napon a két vendéglős sztrájkba lépett, meleg ebéd helyett tiltakozó plakát fogadta vendégeiket. Az adó, a vállalkozói kiadások mértéke miatt ásták el a főzőkanalat egy napra.

Nagyot tévedne, ha valaki azt gondolná, hogy aznap Tiszaalpáron akart ebédelni Medgyessy Péter, Villányi Miklós és néhány más pénzügyi szakember, de jól megtáncoltatták őket az üres asztal körül. Ártatlan helyi vendégek, intézmények dolgozói ebédeltek e napon zsíros kenyeret. Olyanok, akik maguk is tiltakozhatnának a magas árak és a jól felsrófolt adók ellen. Én megértem a vendéglősök panaszait: a kisvállalkozásokat már olyan egyenrangúvá tették, hogy ugyanúgy nyöghetik a magas adót, mint az állami vállalatok. Örüljenek, hogy vannak még vendégeik! Hiszen a vendégek részleges országos sztrájkja már hosszabb ideje tart és én még jobban megérteném a vendéget, aki azért tiltakozna, mert nem telik családjának egy hétvégi vendéglői ebédre sem. Van étterem – nem osztályon felüli! –, ahol 100 forinton alul csak előétel kapható.

Az állami éttermek azért is drágák, mert el kell tartaniok a központot, a maszek meg azért, mert – tisztelet a kivételnek – túlzott haszonnal akarja gyorsan megkeresni a befektetést, mivel hogy ki tudja, mit hoz a holnap. Aranyszakács sapkaverseny egyszer egy évben van, az idén 26 forintból kellett kiállítani egy menüt. Az nem derült ki, hogy ezért mennyit számoltak volna a nem meghívott, hanem a fizető vendégnek. A kalkulációk helyenként elképesztőek! Évekkel ezelőtt előírták, hány deka legyen a savanyúság, azóta több a csalamádé, mint pörköltben a hús, és 15–20 forint egy adag.

A két vendéglős sztrájkja azonban még mindig szimpatikusabb nekem, mint a győri piaci kereskedőké, akik hetekig nem jelentek meg árudájukban, tiltakozva amiatt, hogy a Pala kisszövetkezet sokkal olcsóbban adta a zöldséget, gyümölcsöt. Még vérszemet kap a vevő! Így aztán, amíg a kisszövetkezet aratott a piacon, ők nem kerestek egy vasat sem. Ahogy a két vendéglősnek sem volt bevétele, hétszáz embernek pedig ebédje. Hát ez nem egy étvágygerjesztő étlap!

Ugyanakkor tudtommal Medgyessy, Villányi és a többi pénzügyes aznap is zavartalanul ebédelt. És ha valamikor Tiszaalpárba visz az útjuk, legföljebb ők is zsíros kenyeret pakolnak az aktatáskájukba. Esetleg máshová is így indulnak, mert hátha több csárdában kerül majd az étlapra a roló, a lehúzott.

Hacsak nem változtatnak az APEH-menün is.

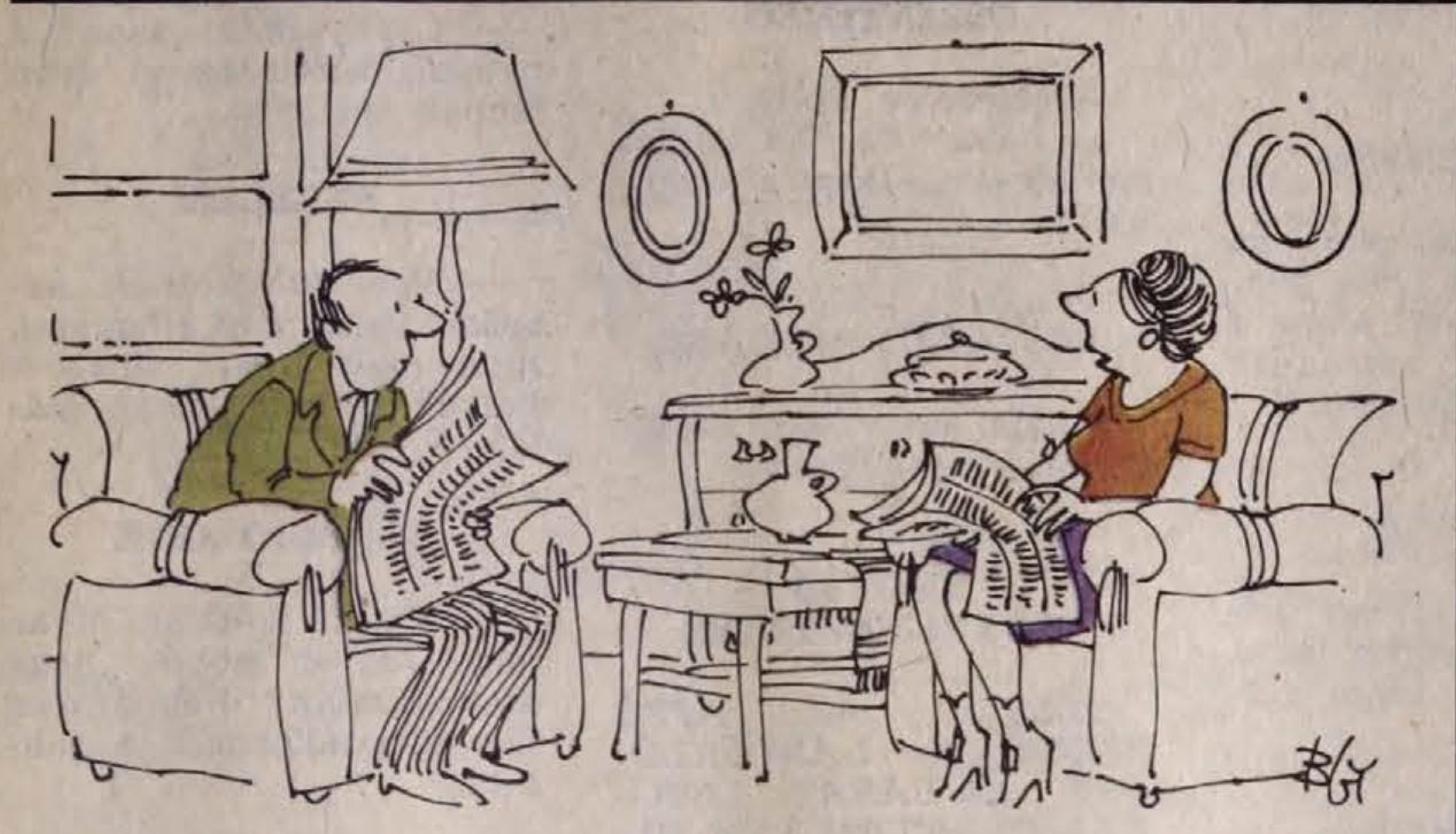
Földi Iván

FIGYELMES KISZOLGÁLÁS

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

– Lassan annyi magyar ír, számol, beszél és gondolkodik másként, hogy érdemes lesz nemzetiséget alakítaniuk...

TÁJÉKOZTATÁSÜGY

– Véletlen az, hogy pont a napilapok drágulnak, a végrehajtók meg elviszik a tévéket?

JÓZANSÁG

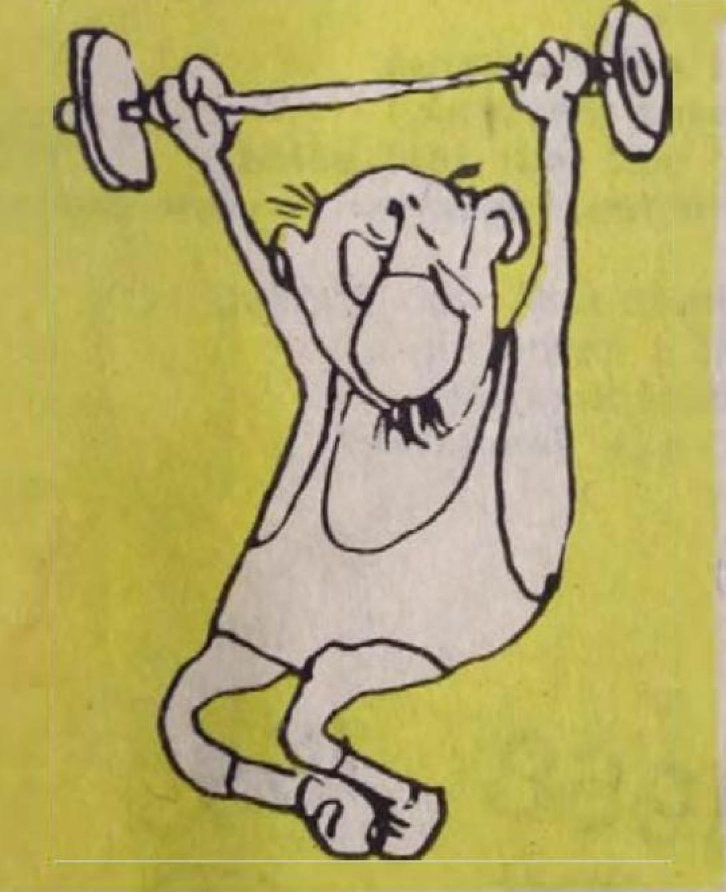
– A fizetésem épphogy ötszámjegyű, az adóm négyszámjegyű, az infláció kétszámjegyű, a családom viszont hattagú...

TISZTULÓ KÖZÉLET

– Kérjetek valami mást, Rózsika, az uram most nem tud nektek se lakást, se telket osztani.

PÉLDÁZAT A CIRKUSZRÓL

Lagymatagon folydogált a Kolosszál cirkusz műsora. Ez nagyjából érthető, mert a Kolosszál cirkusz magyar cirkusz volt. Inkább szürke, mint csillogó, inkább vidéki, mint világvárosi, inkább Blamázs, mint Kolosszál.

A porondon éppen Herkules produkálta magát. Herkules erőművész volt, de nem bírt az éppenhogy kamaszméretű súlyzóval. Megroggyant alatta, elejtette, újra nekiveselkedett, akkor meg hanyatt esett tőle. Ez nagyjából érthető, mert Herkules magyar erőművész volt. Inkább fáradt, mint deltás, inkább reumás, mint ruganyos, inkább Stovasszer, mint Herkules.

A karmester igyekezett menteni, ami menthető. Beintett s a három trombita négy szólamban kezdte világgá kukorékolni a Radetzky marsot. Többfrontos trombiták voltak. Magyar trombiták.

Herkules roggyantan baktatott le a porondról. Jobb lábával a súlyzót rugdosta, bal kezével a sérvét fogta. Három idomított liba totyogott utána, időnként becsíptek egy kicsit Herkules hátuljába, de inkább munkaköri kötelességből, mint mókából.

Most Nokedli pattant a porondra.

— Hoppá! — kiáltotta fisztulás orrhangon, mert ezt tartotta a humor Csimborasszójának. Csinált egy cigánykereket, rettenetesen odaverte a fenekét, nyögve tápászkodott.

Ez nagyjából érthető, mert Nokedli magyar bohóc volt. Inkább gyomorbajos, mint kacagtató, inkább mafla, mint tűzrőlpattant, inkább Kacskovics, mint Nokedli.

— Mélen tisztőt ureségtok és hölgyeségtek — kurjantotta a publikum felé egy önmagával meghasonlott gázlómadár modorában. — A világdelta Herrkules fántásztikus produkciójából is láthassuk ugyibár, hogy itt minimó kálkuló kettő megoldás kinnálkozik. Első változat: farragjunk teherbíróbb Herrkulesokat. Második változat: csökkentsük a terrheket.

A három trombita négy tusst fújt, Herkules újra felbukkant a függöny előtt. Vézna mosollyal hajolt meg, aztán már nem is tudott többé felegyenesedni.

A publikum viharosan megtapsolta. Ez nagyjából érthető, mert a publikum magyar publikum volt, tudta, hogy nem kell mindenkit kifütyülni.

Most Bellachini, a szalonmágus jelent meg ferde mosollyal és egy csomó kellékkel. Már jöttében kétszer belebotlott a kölcsönzői frakk szárnyába és ijedtében majdnem lenyelte a delejes kockát. Ez nagyjából érthető, mert Bellachini magyar bűvész volt, inkább kétbalkezes, mint boszorkányos, inkább ütődött, mint sziporkázó, inkább Brézlmájer, mint Bellachini.

— Meine sehr geehrte Damen und Herren — mondta hat szóból álló nyugatnémet műveltsége birtokában, mert tudta mitől döglik a légy. — Most fogok önöknek mutatolni elképesztő mágia be. Nos, gyere te nekemnek elő, Deficit...

Kihúzott a barna papírstanecliból egy rémülten kapálózó fehér nyulacskát, fülénél fogva a publikum felé emelte.

— Nevezem őtet csak Deficit, mert édes jó mamájának hiányzik rettenetes...

Beeresztette a nyulat egy cilinderbe, letakarta a kendővel.

— Und jetzt következ mágia, tünik nyulacska el. Abraka és rögtön utána dabra...

Lekapta a cilinderről a kendőt s abban a pillanatban felsikoltott. A cilinderből nyolc pici nyulacska pattant elő.

— A betyár hétszázát — ordította szerepéből kiesve Bellachini —, a franc kezdjen máskor házinyulakkal!

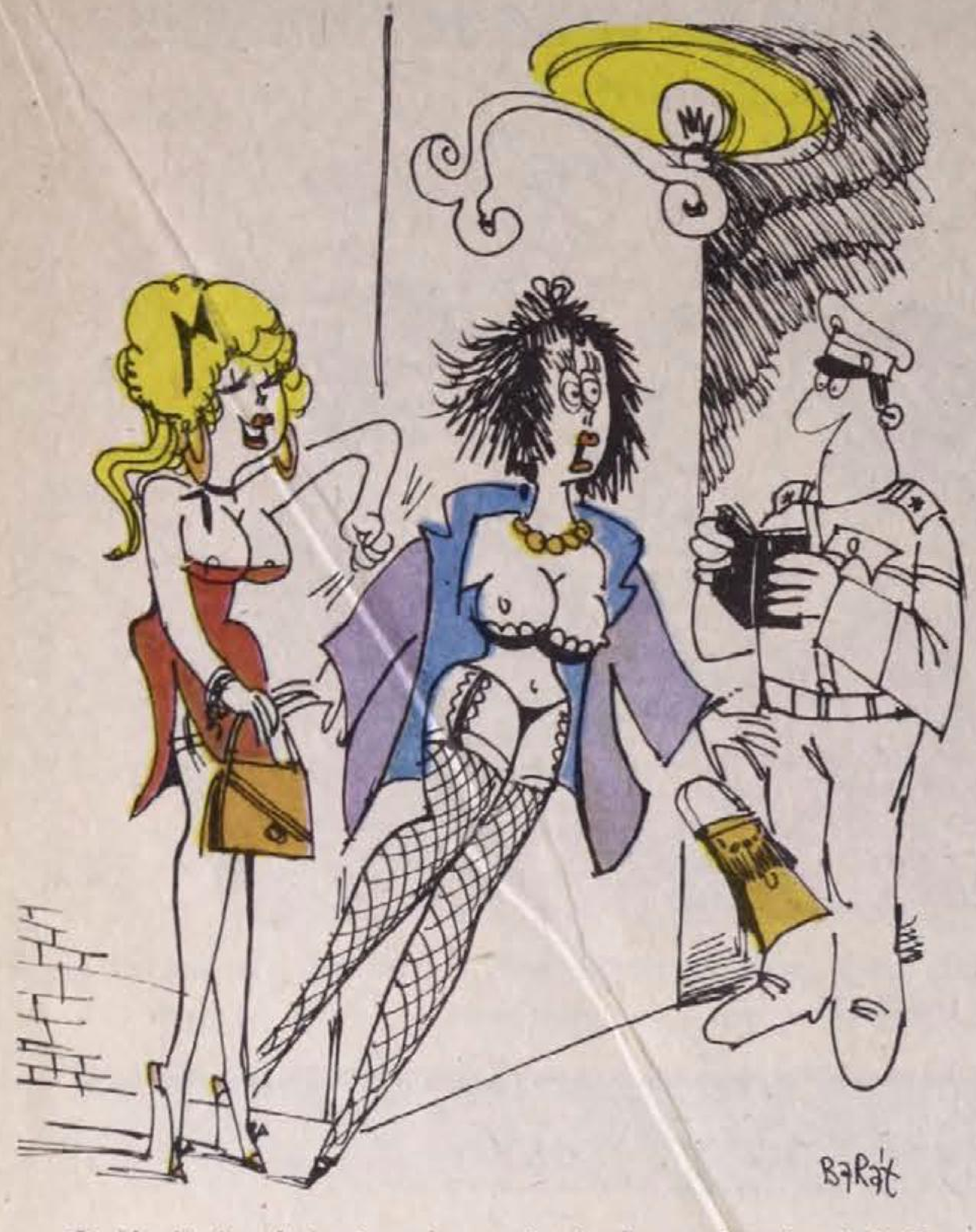
Már akkor újra ott volt Nokedli is.

— Mélen tisztőt ureságtok és hölgyeségtek — maradt makacsul a humoránál —, ebből is láthassuk, hogy hejjába peróbálja akárrki is elmismásolni a Deficitet, szapporodik az akar a házinyúl!

Bellachini, a szalonmágus ferde pofával hajolt meg. A publikum viharosan kifütyülte. Ez nagyjából érthető, mert a publikum magyar publikum volt.

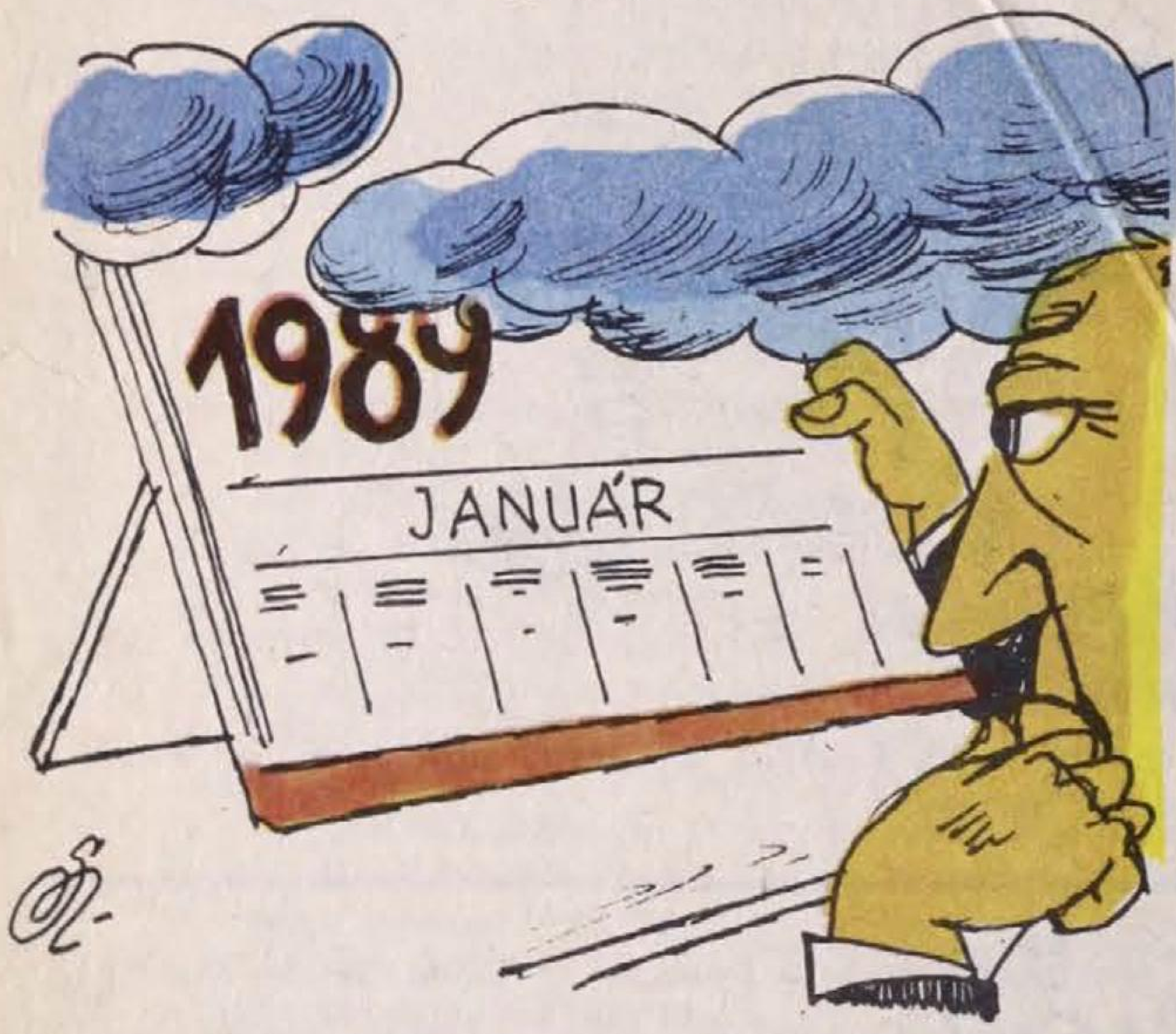
Tudta, hogy nem kell mindenkit megtapsolni.

Peterdi Pál

– Csókollak, drágám, hogy halad a pártalapítás?

ÚJ NAPTÁR

– Mondd, fiam, nem vagy te az utóbbi időben egy kicsit ideges?!

TRIBÜN

REPÜLŐGÉPEN

— Mennyi az idő?
— 5 perccel múlt Kecskemét.

SZEMTELENSÉG

— *Uram, önnek ma van a nászéjszakája. Nem gondolja, hogy kisebb lenne a blama, ha én maradnék kettesben a feleségével?*

FILOZÓFIA

— Egész életemben boldog szerettem volna lenni. Most már csak lenni szeretnék.

NÉZŐPONT

Brahovácz meséli:
— Örülök, hogy minden drágul. Így jóval több pénzt takarítok meg azzal, hogy nem vásárolok semmit.

FANTASZTIKUS

— Tulajdonképpen nem kellene befeküdnöm a kórházba, de nagyon szeretem az ottani kosztot.

ŐSZINTESÉG

— *Büntetve volt?*
— *Nem. De ha nincs szerencsém, lehettem volna.*

ABSZOLÚT KUDARC

Halála után sem derült ki, hogy tehetséges.

KEDVES FIGYELMEZTETÉS

TESSÉK AZ AJTÓ ELŐTT A LÁBTÖRLŐBEN A LÁBAT LETÖRÖLNI, AZTÁN NEM BELÉPNI!

PORTRÉ

Emelt fővel viseli el, hogy másokat megaláz.

ROSSZMÁJÚSÁG

— *Ez az író ahhoz képest, hogy analfabéta, egész jó könyveket ír.*

EGY IFJÚ

— Csak már azon a nyugdíj előtti ötven éven lennék túl!

FÉLELEM

— *Nem találkoznék szívesen veled egy elhagyott, sötét külvárosi utcában. Félnék, hogy kirabolnálak...*

FÉRFIDOLGOK

— Miért csinálsz olyan nagy ügyet abból, hogy megcsaltalak? Neked meg tegnap odakozmált a bableves!

KOZMETIKUSNÁL

— *Tavaly ilyenkor még mennyivel idősebb voltam...*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

POPSI-NAPTÁR

Ezerkilencszáznegyvennégyben,
(rágondolni se szeretünk,)
hogy azidőtájt, mitagadás,
kissé kivolt a fenekünk.

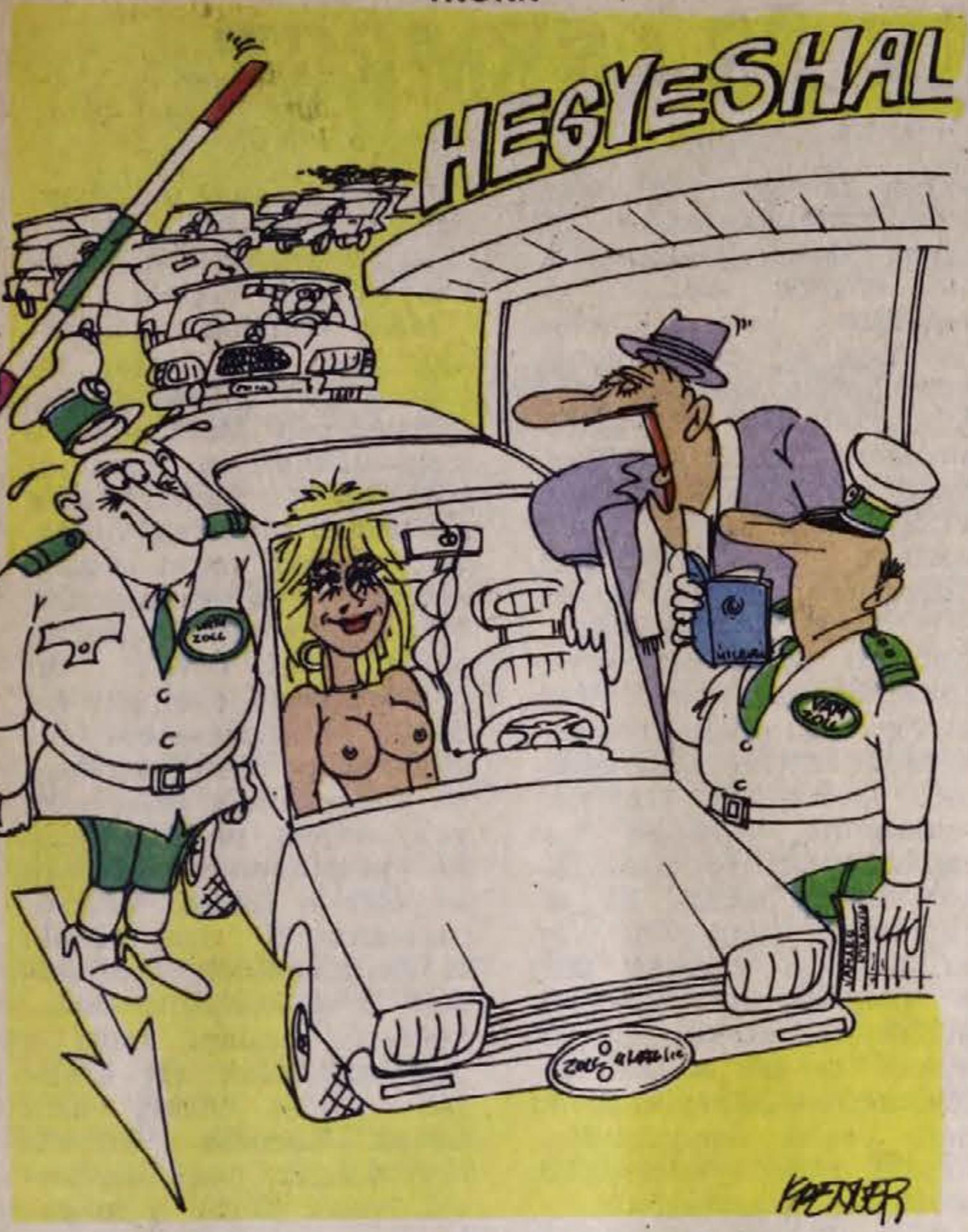
Kilencszázötvenvalahányra
(emlékezvén, csak nevetünk,)
hogy mily boldogan tapsikoltunk
míg foltos volt a fenekünk.

Ezerkilencszázötvenhatban,
(krónikáknak, ha hihetünk,)
a történelem vad szekerén
szálkát kapott a fenekünk.

A múlt hibáit néha szánjuk,
(ez minden, amit tehetünk,)
hisz hányszor volt már intő példa
a zabszem és a fenekünk.

Most, bár, reményünk éve startol,
kissé roggyant a keretünk
és szinte gazdasági rejtély,
hogy mitől nő a — fenekünk?...

– Nyugodtan felöltözhetsz, kiszúrta, hogy négyévesnél idősebb a kocsi . . .!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A versenyistálló tulajdonosa váltig szidja a zsokéját, aki utolsónak ért a célba.
— A fene vigye el magát, hamarább is befuthatott volna!
— Persze, főnök, de mégsem hagyhattam ott a lovat . . .

PRAKTIKUS TÁBLÁK

MIÉRT EMELKEDNEK AZ ÁRAK?

Tisztelt Központi Áremelési Centrum Központ! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3768) egy tanulmányomat szeretném kivonatosan megosztani Önökkel. Mint gyakorló vásárló, lépten-nyomon áremelésekbe botlok, így saját bőrömön is volt szerencsém tanulmányozni e közgazdasági jelenség mibenlétét. Tanulmányomat tézisekbe rendeztem, s ez utóbbiak közül szeretnék néhány figyelemre méltó passzust a T. Árközponti Emelési Centrum figyelmébe ajánlani.

Milyen hónap a legalkalmasabb az árak emelésére? A szakirodalom szerint leginkább a január első munkanapja a legmegfelelőbb időpont, mert ekkor még sokan másnaposak a szilveszteri vigadalomtól és azt gondolják, nem az áremeléstől, hanem az italtól fáj a fejük. Persze, nem kötelező ragaszkodni ehhez az időponthoz, ár bármikor emelhető, télen, nyáron, esőben, hóban — a dolgozó ember a legkülönbözőbb időjárási viszonyok között is képes tűrni.

Hogy tehetjük az áremelést vonzóvá az emberek számára? Az emberek természetes tulajdonsága, hogy vonzódnak az új, az ismeretlen felé (lásd még: Amundsen, Kolumbusz stb.). Sok ember már attól boldog bizsergést érez a szíve tájékán, ha arról hall, hogy valamely ár változik, amikor pedig azt is megtudja, hogy ez a változás emelkedést jelent, madarat lehetne fogatni vele. (Ha lenne hozzá kedve és ideje, és nem dolgozna egész nap, mint egy állat!)

Miként hitessük el az érintettekkel, hogy az áremelés a vásárlók érdekében történik? Talán kevesen tudják, hogy az áremelés minden esetben a vásárlók kényelmét és érdekét szolgálja. Régi népi megfigyelés, hogy az áremelést követő napokban az üzletek forgalma jelentősen visszaesik, megszűnik a tolongás, lökdösődés, lábtiprás, s a megmaradt néhány vevőt kulturáltan, de legalábbis emberhez méltóan lehet kiszolgálni. Az ideális állapot természetesen az lenne, ha egyáltalán nem lennének vevők, mert akkor nem lenne áruhiány sem, mindenből volna elegendő, sőt még exportra is jutna. Ez persze

ma még csak álom, de az utóbbi idők történései azt mutatják: ezen a téren — is — jó irányban haladunk.

Javaslat egy új áremelési rendszer (ismertebb nevén: szisztéma) kidolgozására. Az embereknek már elegük van abból, hogy az ár mindenki számára egyformán emelkedik. Ez egy káros egyenlősdi, mely nem vezet sehová. Elképzelésem szerint, akárcsak a bérezésnél, az áraknál is a differenciálás elvét kellene alkalmazni. Aki derekasan helytáll a munkahelyén — egyetért a vízlépcsővel, lelkesedik az adórendszerért, nem tagja egyetlen alternatív szervezetnek sem — az olcsóbban juthasson a különféle árukhoz, mint azok a gyanús elemek, akik minden jónak elrontói. Ugyancsak lehetővé kellene tenni, hogy a magasabb beosztásban levőknek ne kelljen sokat fizetniük a boltban, mert számukra már az is megerőltető, hogy felelősségteljes munkájuk mellett még vásárlóként is helyt kell állniuk. Ez sok, s még a legkiválóbbaktól sem várhatjuk el, hogy csekélyke szabadidejüket drága, rossz minőségű termékek beszerzésére fordítsák.

Mikor ne emeljünk árat? Már említettem, hogy árat bármikor lehet emelni, de vannak napok — ezeket a szocialista álmoskönyvek részletesen taglalják —, amikor az áremelés nem ajánlatos. Nemzeti ünnepek (Május 1., November 7.) előestéjén tartóztassuk meg áremelési hajlandóságunkat, mert a vásárló, aki nem mindig látja a történelmi összefüggéseket, bármikor képes az áremelés és e dátumok között kapcsolatot keresni.

Végezetül, T. Árcentrum Emelő Központ, dr. Lacianyu Géza Zsoké kísérletére hívnám fel a figyelmet. Lacianyu doktor kísérletét a lován végezte, mégpedig olyképp, hogy elhatározta, leszoktatja az állandóan zabáló állatot a mértéktelen szénafogyasztásról. Ennek érdekében a szegény párának mindennap valamivel kevesebb abrakot juttatott A kísérlet fényesen sikerült, az állat már egyetlen szál szénával is beérte, amikor egy napon váratlanul jobblétre szenderült. A fene egye meg, kiáltott fel mérgesen Lacianyu doktor, hát nem épp akkor döglött meg, amikor már egyetlen szál szénán is elélt volna?

Minden kedves áremelőnek kísérletekben gazdag boldog új évet kívánok: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

– Ha minden jól megy, a végén még teljesülnek az 1848-as követelések . . .

– Persze, hogy drágább lett az újság, hiszen tele van áremelésekkel . . .

Állásfoglalás: nyerje vissza rangját a tudás, a tisztesség

MÉG EGY POSZTUMUSZ REHABILITÁCIÓ?

– Végre valami praktikusat kaptam az asszonytól karácsonyra!

FOTÓSAROK

VISSZÓRA

Ha van visszáru, akkor valahol kell lennie visszórának is. Vagyis egy olyan időmérő szerkezetnek, melynek segítségével egyszerre látható a haladás és a visszarendeződés.

Akinek ilyen különleges órája van, az tudja, hogy az éjfél után nem más jön, mint a délután, s ha netán a déli harangszó hallatán megkordul a gyomra, jóleső érzéssel gondol az előző esti vacsorára. E nagyszerű szerkezet segítségével bárki elhitetheti magával, hogy a tavasz után a tél közelít, hogy öreg ember is lehet fiatal s hogy elavult, poros nézetei korszerűek és haladók.

A visszóra boldog tulajdonosai jól okoskodnak, amikor a ma után már a rohamosan közelgő tegnapra gondolnak. Ők ugyanis tudják, amit mi, közönséges órások nem: azt, hogy nem a történelem ismétli önmagát, csak néha az idő múlik visszafelé.

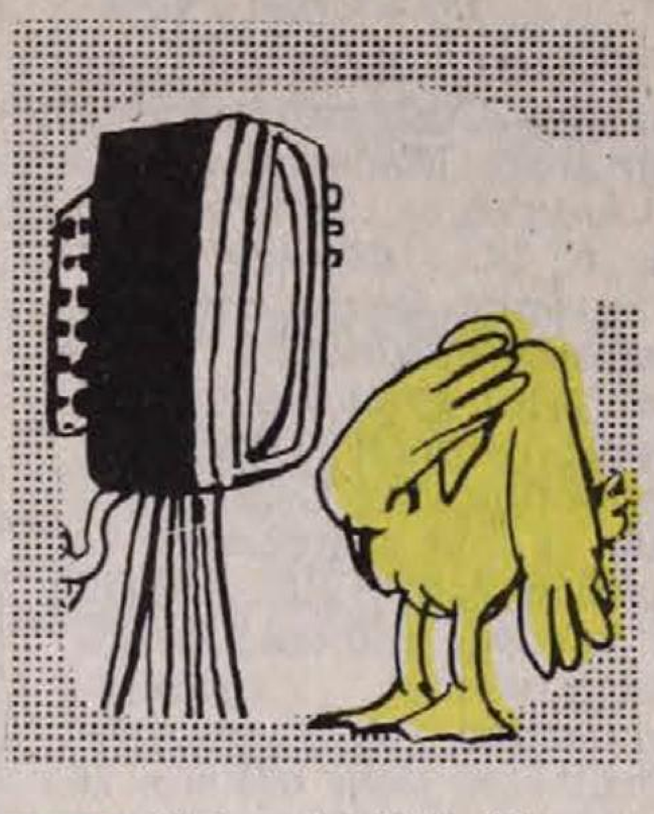
Jó órában legyen mondva: talán bízhatunk abban, hogy 1988 után nem írunk ismét 1987-et!

efespé

(Pető Zsuzsa felvétele)

SZÁNDÉK ÉS CSEMEGE

Valósággal elbűvöl egy új szó: szándéknyilatkozat. Egyre hallom a rádióban, a televízióban (nekem a kettő egy, összetévesztem őket, mint az egypetéjű ikreket). Hallottam például, hogy a délkoreai autógyárral szándéknyilatkozatot írtak alá, hasonlóképpen valami skandináv vállalattal is. Most meg a legfrissebb: szándéknyilatkozatot írtunk alá egy gazdagréti szórakoztató park létesítésére az osztrákokkal. Pontosabban Schwarz György úrral Ausztriából. Nem tudom kicsoda Schwarz bácsi; egy idegenbe szakadt hazánkfiát sejtek benne, mert nem Georgnak, hanem Györgynek tisztelik és mert urazzák, ami nálunk csak a nyugatiaknak, meg a püspököknek jár ki. Akárki is, derék ember, mert hajlandó nekünk 50 millió dollárt szándéknyilatkozni egy hejretyutyuparkra. (Mellesleg a park neve, nem Disneyland lesz, hanem Funnyland, bár méltányosabb lenne, ha a Schwarzlandre keresztelnék.

Mindenesetre a szándéknyilatkozat szót az Úristen is nekünk teremtette. Az egész ország egy nagy szándéknyilatkozat. Mi egyre csak nyilatkozunk, ami nagyon mutatós, de semmire sem kötelez. Csökken az életszínvonal, nincs pénz egészségügyre, felsőoktatásra, nyugdíjemelésre, de mi rendületlenül szándéknyilatkozunk. Világraszóló kiállítást tervezünk, de hogy hol, mennyiért, miből, mikor — majd meglátjuk... Nemzeti Színházat tervezünk, de hogy miből, hol, mikor, az olyan részletkérdés, amivel nem érdemes törődni. A szándéknyilatkozat egyetlen más jogintézményhez nem hasonlítható, hacsak az eljegyzéshez nem. Ott van az, hogy a vőlegény meg a menyasszony kinyilvánítják egybekelési szándékukat, de fel is bonthatják, amikor akarják. Senki nem veszít semmit. Manapság már a leány sem, mert régen elvesztette.

Más. Sokat beszéltek a tévében is a pluralizmusról. Az egypárti többpártrendszerről. Csak nem kívánják a hatalmon levő egypárttól, hogy — hinaus mit uns felkiáltással — megszervezze a maga ellenzékét? Hiszen a régi pártok már nincsenek, újak még nincsenek. Különben se volna tömegbázisuk. Hol vannak már a Parasztpárt parasztjai? Hol vannak már a kisgazdák?

Itt vannak! Sőt, soha ennyien nem voltak.

Mást mondok: a hatalmon levő párt tagjai, mi több a funkcionáriusai többségében átpártoltak a kisgazdákhoz. A koalíciós pártharcok idején még nincstelen városiak voltak, de ma már mind röghöz kötött. Telektulajdonos, kerttulajdonos. Elfoglalták a földeket. Van, aki pénzért vette, van aki érdemei elismeréseként ingyen, vagy félingyen kapta. Volt akinek cella járt, volt akinek parcella járt. És becsületükre szólván, szeretik a földet. Vetnek, palántáznak, trágyáznak, szőlőt művelnek, szüretelnek. S ha korlátozó intézkedésről hallani, mint a régi kisgazdák azt kiáltják: földet vissza nem adunk! Ellenzik a közöst: első dolguk, hogy kerítéssel veszik körbe a magukét.

Még egy más. Csató Kálmán Fűszer és csemegéjét láthattuk a tévében az egyik nap. Másnap a Pénzügyminisztérium lakásügyeiről hallhattunk. A tanulság: nagy baj, ha a boltos, hozzányúl a rábízott kasszához. Ez természetesen csak a tévéjátékokra vonatkoztatható.

Novobáczky Sándor

— A vendégek értékelik, ha az ember udvarias — mondja egy bárhölgy a kolléganőjének. — Minél jobban előrehajol a ember, annál nagyobb a borravaló...

SZINONÍMÁK

– Álmatlanság? Ezt valamikor éberségnek hívtátok.

Szórakoztató birodalom épül hazánkban

PEDIG EDDIG SEM UNATKOZTUNK...

LEGÚJABB: VISSZAHÍVTÁK STADINGER ISTVÁNT

(A HAZAFIAS NÉPFRONTTÓL — TELEFONON)

NEVETŐ LEXIKON (PÓTKÖTET)

ALJAS: Szoknyás. (Homoszexuális szabók által elterjesztett szó.)
APÁTIA: Idegkimerültségben szenvedő főpapok monostora.
BŐRHARISNYA: Nagyobb balhék előtt bőrfejekre húzott tolldísz.
CSIPKEVERŐ: Integrált áramkörök osztályozására szerkezetváltás folytán átképzett szövőgyári munkás.
DRESSZING: Sportmez, amelyből mérkőzések végén salátát lehet facsarni.
ELSZÁNT: Barázdakészítés közben a mesgyehatáron is eltökélten átvág.
EXTRÉM: Még Drakulánál is ijesztőbb szörny.
FŐBENJÁRÓ: Még csak a tervezés állapotában levő bűncselekmény.
FŐKAJÁR: A Balaton-vidék hajdani királyi étekfogóinak a főpohárnok mellé rendelt feje.
FUZSITUS: 1. Japán hegymászók számára a csúcson fölszerelt zuhany.
2. Kontár zenész. Lásd a dalt: „Mi, fuzsitus lelkek, mi bohém fiúk..."
GÖMBÖLYŰ: Kerek ragadozómadár, szemben az ovális, illetve a kockaölyűvel.
GYÁMOL: Árva gyermekek számára komponált Bach-mise.
HÁGÓ: Tágasabb hegyszorosokban üzekedő.
HÉZAGPÓTLÓ: Fölfújható guminő.
HUZAVONA: Szerelmi aktus végének késleltetése.
IDÉZÉS: Az odázás ellentéte.
KALÓZKIADÁS: Könyvszállító hajókat engedély nélkül fosztogató tengeri rablók elfogatás utáni átadása hazájuk kormányának.
KARTHÁGÓ: A lábfetisizmushoz hasonló, pún eredetű nemi eltévelyedés áldozata.
KIHÁGÁS: Coitus interruptus.
KÓMIK: Zürjén kabarészínészek elnevezése.
LEPERKÁL: Textilneműt készpénz ellenében magáról levet.
MESTERVÁGÁS: Vívóoktató által karddal bemutatott hajnyírás.
NYERS: Takarékosságban is ötletes reformkoszt. Rezsőn szokták fölmelegíteni.
ORSZÁGALMA: Koronás uralkodók bejelentése arról, hogy a birodalom elveszett.
PALIMADÁR: Egykor Nyugatra távozott és napjainkban hazalátogató, pumpolható disszidens. Nótát is írtak róla: „Palimadár fönn az égen, hazafelé szálldogál..."
PROFILVÁLTÁS: Másik fél orcánk odatartása újabb pofonért.
SECOND HAND: Old Shatterhand fia. Használtholmi-kereskedést nyitott az indiánok között.
SZERVIZELÉS: Vizelethajtóval garázsba hajtott gépkocsik jellegzetes csorgása.
TEHERBÍRÓ: Kamionos-pörökre szakosodott jogász. Tárgyalás előtt rengeteg tehertételt kell átvizsgálnia.
TIPPERARY: Főleg katonák között terjedő nemi betegség, a francnyavalya angol megfelelője.
TRAPPISTA: Kolostorok ügető-, illetve agyaggalamblövő szakosztályának tagja.
TŰZSZÜNET: Annyira náthás, hogy még a csatából is hazaküldik.
VESZTŐHELY: Pénzelverde.
VIZESBLOKK: 1. Agyonizzadt röplabdázók sánca.
2. Az úgynevezett kemény blokk ellentéte. Olyanok adják a kávéfőzőnek, akik nem rövid, hanem hosszú presszófeketét kérnek.

20+1 kérdés magamhoz

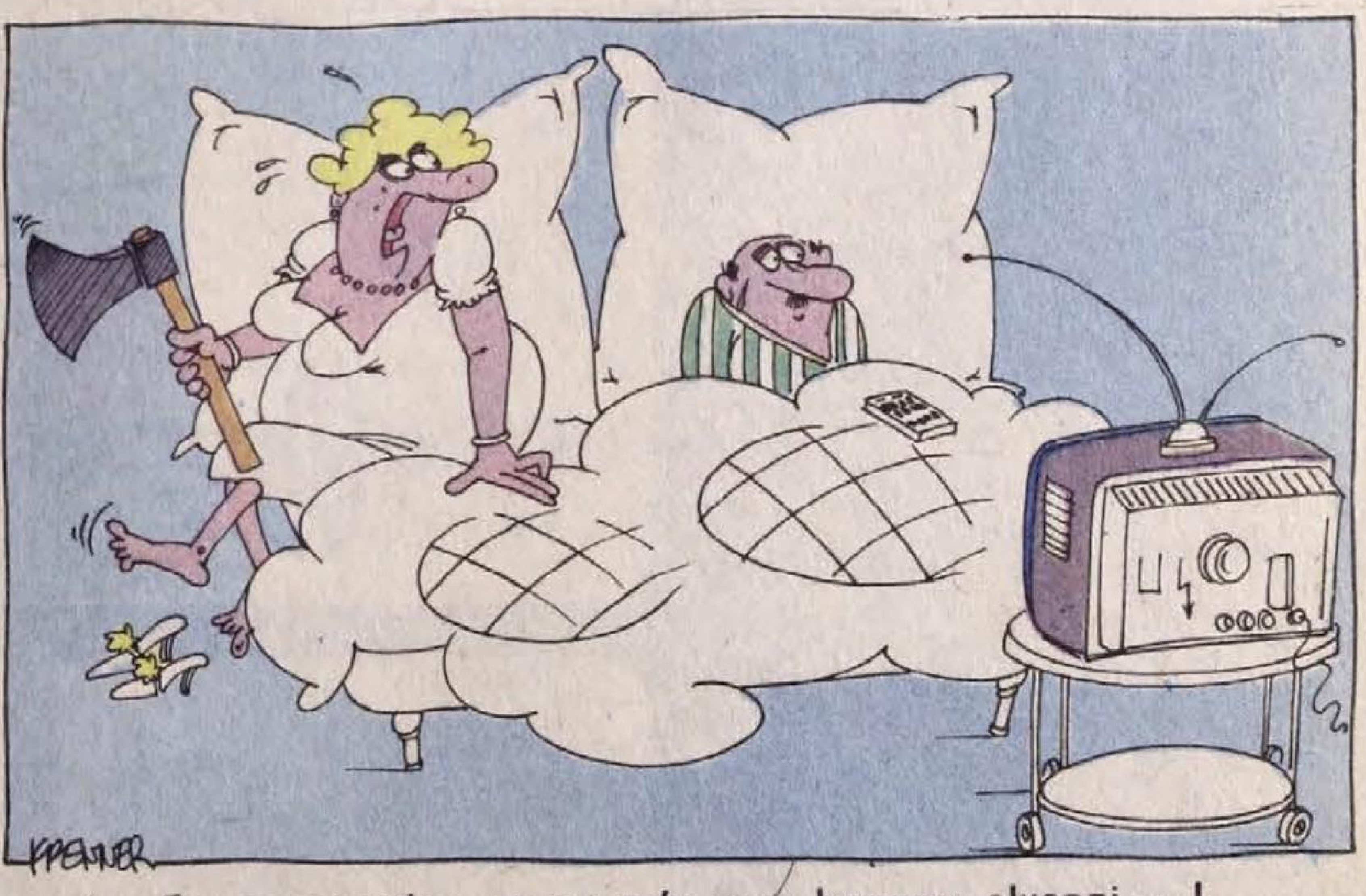
1. — Hogy van?
— Jól, köszönöm.
2. — Biztos?
— Nincs arra szó!
3. — Készített már mérleget az ósesztendőről?
— Dolgozom rajta.
4. — Mire emlékszik legszívesebben?
— Nem is tudom...
5. — Mi az, amit legszívesebben elfelejtene?
— Mindent.
6. — Mi a véleménye a változásokról?
— Általában vagy konkrétan?
7. — Ha lehetne, konkrétan...
— Hát lehetne...
8. — Voltak sikerei a nőknél?
— Nem. Pedig e téren is pártolnám a pluralizmust.
9. — Ön vízlépcsőpárti?
— Hol van az még!
10. — Mit szólt a parlamenti szavazáshoz?
— Én is fölálltam. És kimentem a konyhába.
11. — Ön visszahívná a képviselőjét?
— Nem. Sajnálom a pénzt a telefonra.
12. — Hogyan állítaná meg az inflációt?
— Késő. Már átment rajtam.
13. — Ha úgy fordulna: sztrájkolna ön?
— Úgy fordul?
14. — Mit szól a bundaügyhöz?
— Melyikhez?
15. — Mi a véleménye a három nyolcasról?
— Az mi?
16. — Mit kezdene az államadóssággal?
— Kicsi vagyok én ahhoz...
17. — Mit tenne, ha ön lenne a kormány helyében?
— Muszáj?
18. — Ön helyesli, hogy jövőre liberalizálják a bérgazdálkodást?
— Feltétlenül. De azért egy kis pénz sem jönne rosszul.
19. — Apropó: hol tartja a pénzét?
— Kisebb részét OTP-ben, nagyobb részét adósságban.
20. — Mit kínálna föl népgazdasági hasznosításra?
— Én már mindenemet fölkínáltam.

*

+1 — Újra megkérdem: hogy van?
— Jól, mondtam már. Maga nem hisz magának?

Münz András

HÉTFŐ IS ADÁSNAP

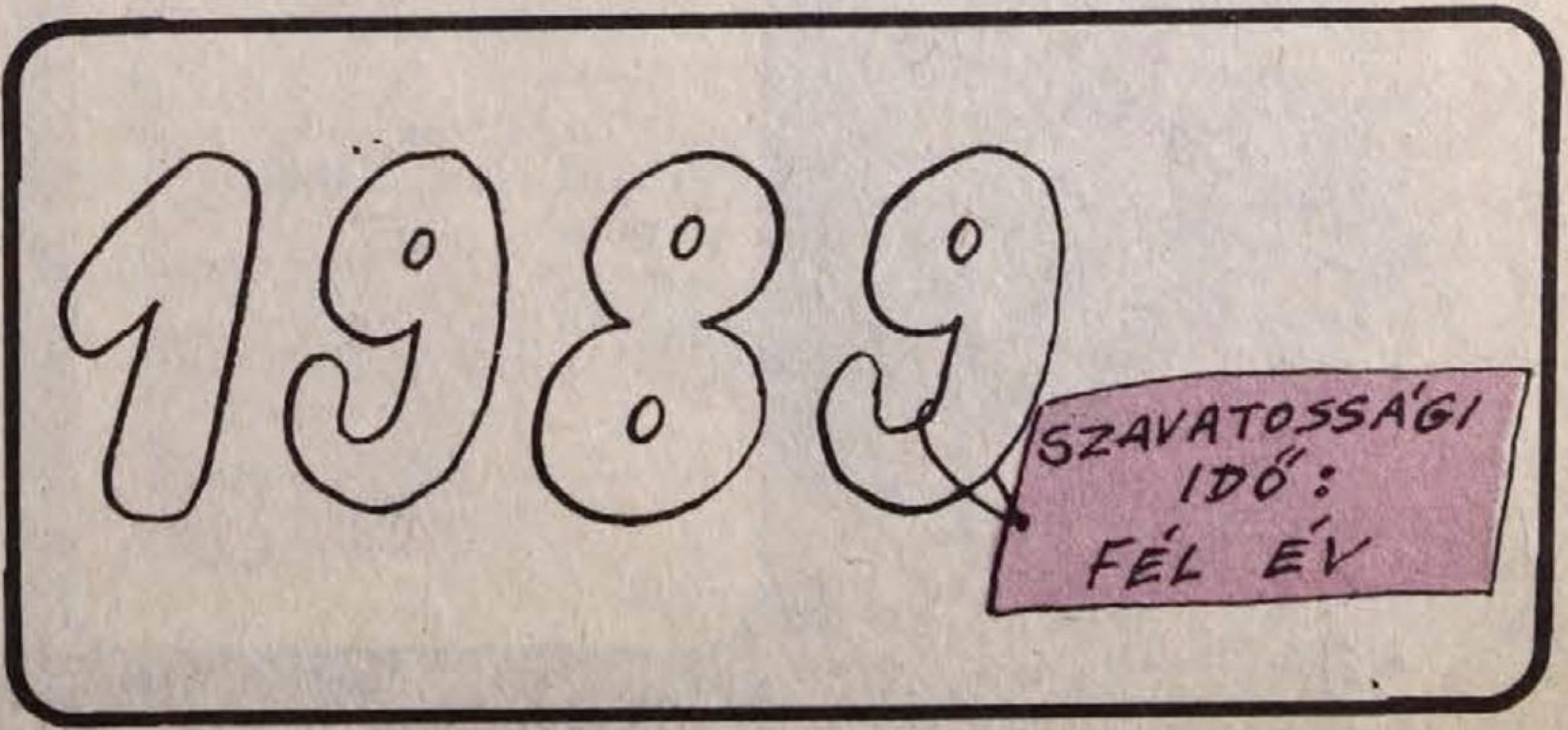

– Ezt az egyetlen napot már nem hagyom elvenni...!

AGYRÉMSZÓTÁR (PÓTKÖTET)

LAGÚNA: Eső ellen védő fedett engerág Velencében, a lóvontasú vaporettók versenyének inhelye.
BIBI: Arab bűnelkövetőnek a ásuttlét igazolása végett önmagán ejtett sebe. (Lásd a meét: „Alibibi és a negyven rab-.")
DRÓZUS: Mogorva bonviván.
JÓSKA: Joszif Visszárionoes Sztálin beceneve a 20-as ekben.
OLVASZTÁR: Nehézipari unkakör Romániában.
OLTOMIGLAN (-Coltodiglan): Házasságkötéskor tett ünnepélyes fogadalom a Vadnyugaton. Hatlövetű nászéjszakát ígér.
CSEPŰRAGU: Múlt századi éhező vándorszínészek szerény eledele.
DIDKOLÓZÁS: Elbújva végzett szerelmi etye-petye.
FARKANTYÚ: Lovagolni szándékozó amazonok által használt ösztöke, hasonló férfi testrészek serkentésére.
FATER MORGANA: Morganatikus házasságból született apa.
FRUSKA GÓRÉ: Lányokat futtató stricik elnevezése Jugoszláviában.
GUMI RABICUM: Zsidó papok által használt óvszer.
IMPOTENCIÁL: Állami nagyiparunk teljesítőképessége.
KÉPRÁMÁSZÓ: Kötekedő festménykeretező.
KOTKODÁCSA: Baromfitenyésztésre használt szovjet hobbitelek.
LECKE HOMO: Munkácsy-festmény. Jelentése: íme az ember házi feladata.
MAGADOSZKÁR: (ha szolgád nincsen). Malgas népi szólásmondás.
PÁRTVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ: MSZMP jelölőbizottság.
SALJAPINTY: A legzengőbb hangú énekesmadár.
SZEREPKEZÉS: Filmbéli ágyjelenet.
TÁRSADALMŰ: Mai tárgyú opera.
TRIUMFVIRÁTUS: Magyar öttusa-válogatott.
VIDEOKLIPSZ: Fülbevalóba szerelhető minitévé, kancsaloknak.

Timár György

– Ne politizálj itt nekem, édes fiam, mondj egy másik magyar közmondást! . . .

– Nemzeti Színház helyett inkább nemzeti siratófalat építünk az országnak . . .

– Most megpróbálkozunk valami új módszerrel . . .

AZ ÍGÉRET FÖLDJE

TELE VAN VELE A HÓCIPŐM!

– Mintha már most sem volna tele . . .

ETETÉS

– Vaj helyett vízágyúkat látok...

– Honnan tudod, hogy mit ígértek, amikor én egyenesen a gyűlésről jövök?!

– Kíváncsi vagyok, létrejön-e az új közmegegyezés...!

– Mit is ígértünk ránk nézve kötelezően?

– Nemsokára itt a Kánaán!

– Ne vegye annyira a szívére. Tudja, mi minden éri még az új évben?

EXKLUZÍV

A KORMÁNYSZÓVÍVŐ A KISZIVÁROGTATÁSRÓL

Mivel lapunk nem vesz részt a rendszeres kormányszóvívői tájékoztatón, exkluzív interjút kértünk Marosán Györgytől a Ludas Matyi számára.

— *Olvassa-e a kormányszóvivő mindazokat az újságokat, amelyeknek tudósítói rendszeresen ott vannak a heti tájékoztatón?*

— Pontos a kérdés: olvasom, de nem végigolvasom. Arra már nem jut időm. Régebben lelkes újságolvasó is voltam, de akkor azt olvastam, ami különösen érdekelt. Most mindenről tudnom kell, amiről itthon írnak, vagy ami az országgal kapcsolatosan külföldön jelenik meg, vagy akár a Szabad Európa rádió tesz róla említést. Csak így készülhetek fel a váratlan kérdésekre is.

— *Viccel? Váratlan kérdések?*

— Jó. Értem mire gondol. Korábban én is azt hittem, hogy ez csak nálunk bevezetett óvatos módszer. Azóta találkoztam keleti meg nyugati kollégákkal is, és kiderült, hogy az előre be- és kiadott kérdések többnyire a kiszivárogtatást szolgálják.

— *Nálunk hogyan működött a „kiszivárogtatás”?*

— Akadozva és akkor is inkább pletykának neveztük. Különben, minden szóvivői tájékoztatótól függetlenül, alig van olyan intézkedés, amit nálunk a hivatalos közlés előtt, ha kissé elferdített formában, de ne hallhatnánk előre a folyosón. Gyorsan hozzáteszem, hogy a profi kiszivárogtatást ugyanúgy meg kell tanulni, mint a tájékoztatás más módszereit. Ennek az iskolának mi most még csak az „alsó tagozatába” járunk. Az újságírók többsége — szerencsére — bizonyos empátiával viseltetik irántam. Ám meg kellett tanulnom: hiába mond akármit a szóvivő, ők úgyis azt emelik ki, úgy tömörítenek, amit és ahogy jónak látják, néha, ahogy hallani akarták.

— *És a miniszterek? Bennük is van együttérzés a szóvivő iránt?*

— Hát együttérzésre bizony szükségem is van, csak arra kell vigyázni, hogy el ne veszítsem. Egy esetben például egy lengyel lapban megjelent nyilatkozatomat, miszerint nálunk minisztériumi összevonás lesz, mint „előtájékoztatást” olvasták a fejemre. Tegyük hozzá, jogosan, bár az ügyben vétlen voltam.

— *Mennyire igyekszik megismerni azokat az új független lapokat, amelyeknek a képviselői még aligha bejáratosak a kormányszóvivői tájékoztatásra?*

— A megismerés rajtam nem múlik. Amihez hozzájutok — bármilyen független — elolvasom. Tudni kell, hogy az elődömnek, a megszűnt Tájékoztatási Hivatal vezetőjének hivatalból el kellett küldeni minden megjelent lapot. Nekem már ilyen előjogom nincs, a kiadón vagy a jószívű újságáruson múlik: juttat-e egy-egy példányt a „slágernek” tartott újságból.

— *És milyen szamizdat lapot olvas a kormányszóvivő?*

— Mondhatnám erre is, hogy amihez hozzájutok. De az az igazság, hogy egyre ritkábban érzem a szükségét, ugyanis alig van olyan téma, amit a nyílt lapokban kevésbé keményen írnának meg, ráadásul gyorsabban reagálnak, mint a szamizdat kiadások.

— *Egy kérdés, ez egyszer a Ludas Matyitól: hogy tetszik lapunk a kormányszóvivőnek?*

— Mostani beosztásom előtt is úgy tapasztaltam, hogy a Ludas nem kormánypárti, hanem társadalompárti. Ez nem könnyű lecke, mert a hazai sajtó általában keményebb, kritikusabb hangjával kell állnia a versenyt. A lapok nemcsak a szamizdatok, néha a Ludas elől is „eleszik” a témát. De nem féltem a lapot, úgy látom, hogy megtalálja a módját például a személyre címzett humornak is.

— *A kormányszóvivő szerint a kormány tagjainak van humora?*

— Embere, pontosabban, minisztere válogatja. Kétségtelen, hogy olyan struktúrában nőttünk fel, ahol a vezetőket nem lehetett kritizálni, tehát a személyüket érintő humor lehetősége is ki volt zárva.

— *Marosán György családi struktúrája is humortalan környezetet jelent?*

— Szó sincs róla. Apám optimista, jókedélyű ember, de az igazi humort — ahogy mondani szokták — már az anyatejjel szívtam magamba, mert a családban a vidámságfelelős, a hozzáértő humorista az édesanyám. Remélem a tőle örököltet ebben a munkakörben sem vesztem el.

Pálos Miklós

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

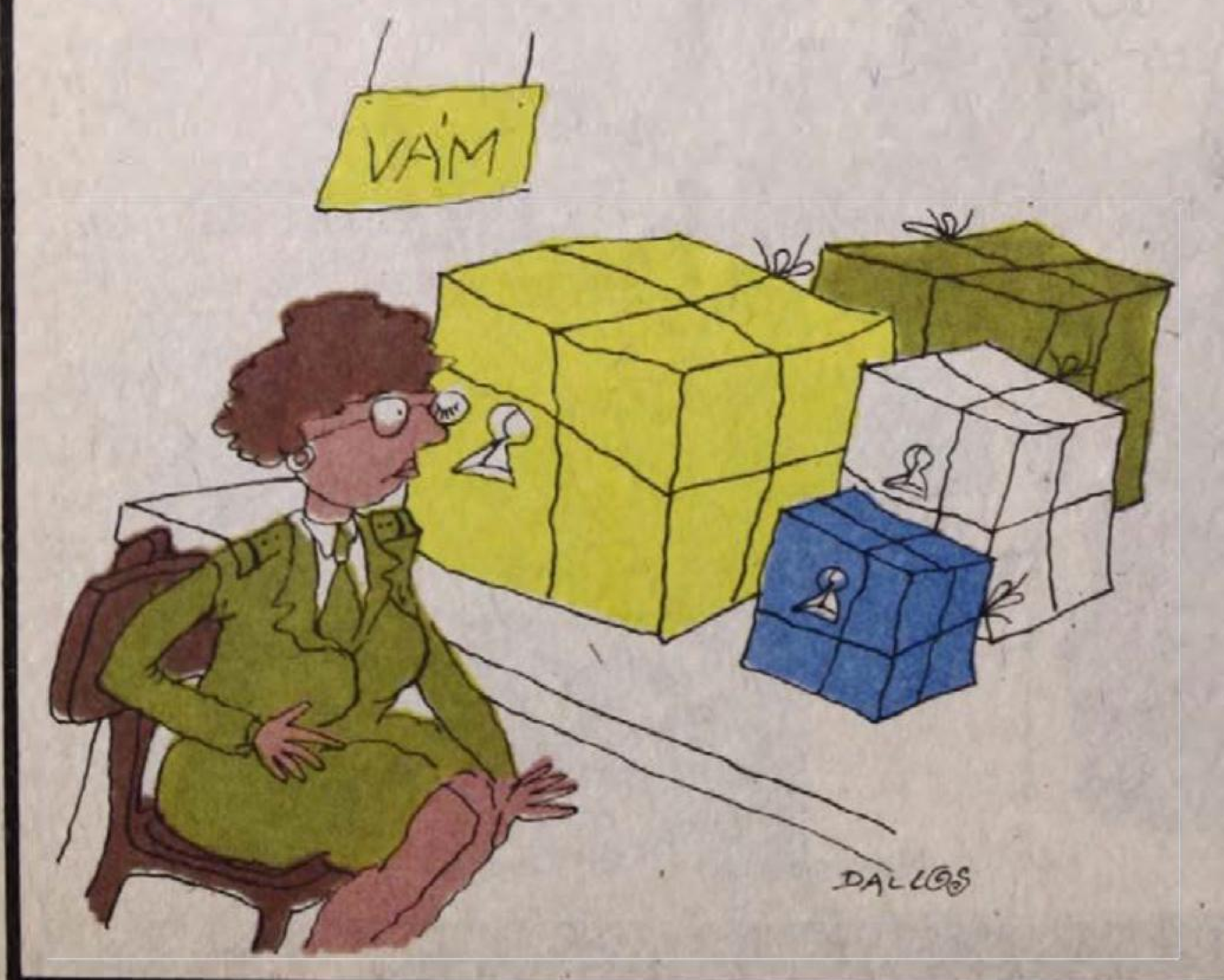
Bírósági tárgyaláson.

— Vádlott, az utolsó szó jogán mit kíván elmondani?

— Tisztelt bírónő! Engedje meg, hogy idézzek a Bibliából: „Ember ember felett nem ítélkezhet!”

ALTERNATÍV LEBUJOK

CSOMAGOLÁSTECHNIKAI JAVASLATUNK

POLITIKAI SZÓTÁR

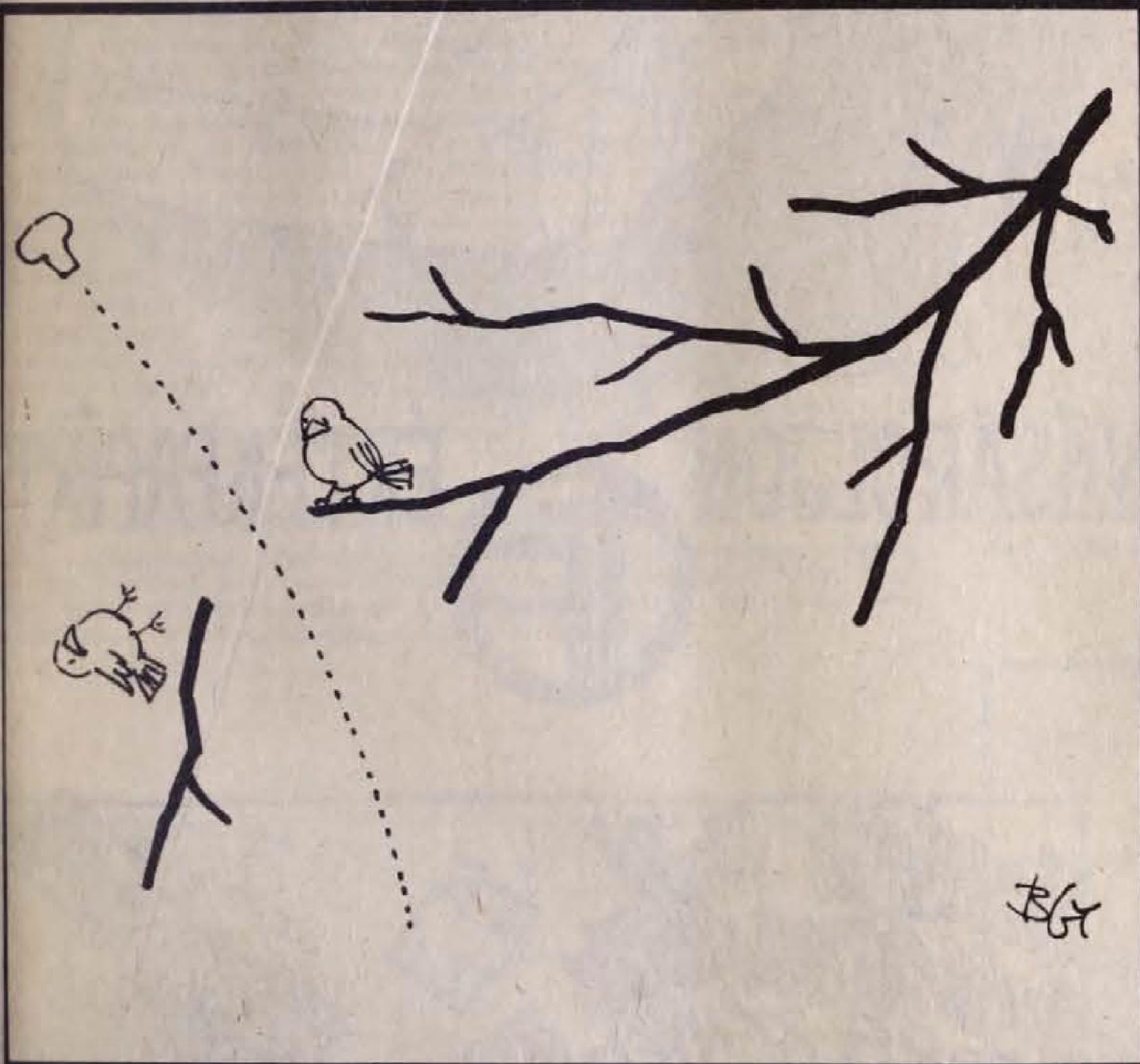

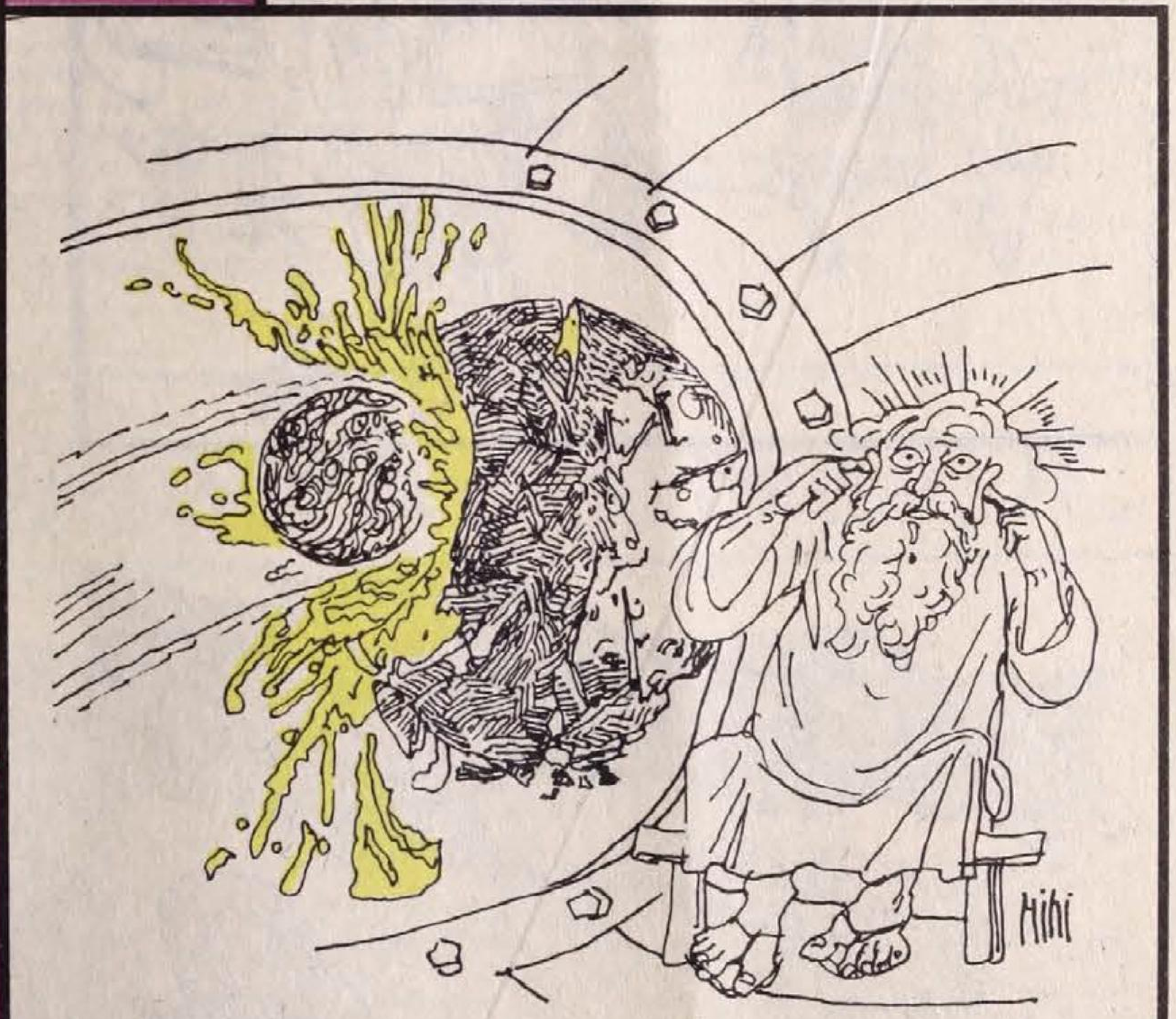
– Hány deka parizert követel, kedves asszonyom?

LEHOCZKI,
FÜLÖP,
BRENNER,
HEGEDŰS,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI

Öt liba egy sorban...
Ludas Matyi
LUDAS Magazin
EXTRA LUDAS
LUDAS ÉVKÖNYV
NYÁRI ÖRÖMÖK

SZERETNE BEFEKTETNI?
VÁSÁROLJON ÉRTÉKPAPÍRT!

— Erről is olvastam...
az ÉLET és TUDOMÁNY-ban

HORVÁTH ROZI SALÁTAÖNTETE
GYORS, KÉNYELMES, FINOM!
EZ MÉG NEKEM IS GYEREKJÁTÉK!
IX
III
VI
tormás
kapros
fűszeres
fokhagymás

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Nem működő asztali rádiót; — Könyveket: V. Fable: A Halkirálynő és a Kommandó, L. L. Lawrence: A Holdanyó fényes arca, Cook: Láz és az Akár az Isten, és Szilvási: Egyszer volt szerelem és Egymás szemében című munkáit; — A Kockás újság 1., 2. és 4. számait; — A Mozaik 1980—1983 között megjelent összes és 1984/7. számát; — Az Alfa 1984/3., 1985/2., 4., 5., 6. és az 1986—1988 között megjelent példányait; — Bársony István-könyveket; — Az Állatvilág régi számait; — A Mozaik 1986 előtt megjelent példányait; — A Zrínyi Kiadónál 1976-ban megjelent A katonai repülőgépek típuskönyve és az 1980-ban megjelent A harckocsik és páncélozott harcjárművek típuskönyve c. munkákat.

KÍNÁLNAK: Használt, de jó állapotban levő 160 cm-es gyereknekheverőt; — 46-os, rövid, fekete nyúlszőr bundát; — Olajkályhát (2 db); — Régi típusú mosógépet; — Ipari porszívót; — Centrifugát; — 12 személyes, filteres elektromos kávé- és teafőzőt; — Taxi-taxa 100 típ. taxiórát kijelzővel; — Fa gyereknekjárókát; — Kisméretű női ruhákat; — Az Ezermester 1969—1979 között megjelent hiánytalan példányait; — Ipari és mezőgazdasági szakkönyveket; — A Filatélia egyes régebbi számait; — Fényképezéshez való különböző eszközöket; — Volt—ampermérőt; — 10 A-os kapcsolót; — Riga motorhoz gyújtótrafót; — A Rakéta regényújság 1084/30. számától megjelent példányait; — Különböző fantasztikus könyveket; — A Ludas Matyi legutóbbi három évfolyamát; — A Metagalaktika néhány példányát; — Külföldi, főleg festményeket ábrázoló bélyegeket; — Autofókuszos nagyítógépet (24 V-os); — Sztereo lemezjátszót két hangfallal; — Komplett vérnyomásmérőt; — Lábbal hajtós Singer varrógépet; — Jó állapotban levő fehér fürdőkádat (150 cm-es); — Egyrészes zománcozott fali mosogatót; — Kisméretű fehér kézmosót; — Levegős csiszológépet; — A Galaktika folyóirat példányait (28-astól 60-ig); — 43—44-es méretű fűzős sícipőt; — Skoda S 100-as gépkocsihoz használt alkatrészeket és karosszériaelemeket; — Hordozható szovjet tévét; — Víkend vegyestüzelésű kályhát; — Turmixgépet.

CSERÉLNEK: Turmixgépet fényerőszabályozós kapcsolóra; — Könyveket, hanglemezeket V. Fable: A Halkirálynő és a Kommandó, Lawrence: A Holdanyó fényes arca, Cook: A Láz, és az Akár az Isten, valamint Szilvási: Egyszer volt szerelem és az Egymás szemében című műveire; — MZ 125-ös motorkerékpárt kerti kapára.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétett holnik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

VEGYSZER VAN — GÉP KEVÉS

Ez évi 43. számunkban „Volt egyszer vegyszer" címmel jelent meg írás lapunk hasábjain, mely arról szólt, hogy műszőrme béléses ballon tisztítását nem vállalja a Patyolat, vegyszerhiányra való hivatkozással.

A Fővárosi Patyolat Vállalattól az alábbi választ kaptuk:

József körúti szalonunk és vállalatunk más vegytisztító egységeinek kb. 95 százaléka a vegytisztításban általánosan használt perklóretilén szerves oldószerrel dolgozik.

Ez a tisztítószer a felsőruhák többségének kezelésére alkalmas és világszerte elterjedt. Az utóbbi években kerültek forgalomba olyan típusú textíliák, amelyek erre az oldószer típusra érzékenyek, ezek tisztítására a régebben használt benzin vagy a korszerű trifluor-triklór-etán alkalmas. Ez utóbbi oldószerhez speciális géptípusok szükségesek, ilyenekkel a Fővárosi Patyolat Vállalat az alábbi négy helyen rendelkezik: IV., Tító u. 16/18., XII., Kiss János alt. u. 48/a., IX., Lobogó u. 22., és III., Víziorgona u. 11.

József körúti szalonunk dolgozója tehát helyesen adta azt a tájékoztatást, hogy a műszőrmével bélelt ballonkabát — amelyben az „F"-betűs kezelési útmutató szerepel — a fenti helyeken tisztítható.

A problémát tehát nem vegyszerhiány, hanem a textília tisztíthatóságának feltételei okozták.

Dr. Deme Tibor
igazgató

ALFA KATASZTRÓFA

November 9-én az Alfa moziban, a háromnegyed 6-os előadásra, a Posseidon katasztrófa című film megtekintésére merészkedtem be.

Az izgalmas film vetítése alatt több fiatal néző az elöl levő sorokból a hátsókba vándorolt s ott elterpeszkedve végig hangoskodott, a legizgalmasabb jeleneteknél fel-felnyerítettek. Közben 5-6 éves gyerekek csapatostul ki-be mászkáltak, némileg csendesebb viháncolás közepette. A mozi személyzete nem utasította rendre őket.

Csoda hát, hogy alig vártam az előadás végét? Megkönnyebbültem, hogy a film hősei túlélték a hajókatasztrófát, de ennél jóval nagyobb örömet jelentett a nézőtér elhagyása.

Dr. Kölcsei Tamás
Budapest

KI VÉD MEG ENGEM?

Kedvelője vagyok az utóbbi időben egyre nagyobb népszerűségnek örvendő, lakodalmas nótákat tartalmazó magnókazettáknak. Ezeket valamelyik kisszövetkezet vagy gmk készíti, illetve sokszorosítja. Sajnos, a felvételek minősége időnként kívánnivalót hagy maga után, amit természetesen csak otthon vesz észre az ember. Nemrég is vásároltam két kazettát, amelyeken a Sirály együttes játszik. Ezeket az UNO Kisszövetkezet készíti és sokszorosítja, a Műv. Minisztérium 63/799/88., illetve a 63/351/88. számú engedélye alapján. Az egyik kazetta az állandó sistergés miatt teljesen élvezhetetlen, a másik, ugyancsak drága portékán is található felvételi hiba. A kazettákon jól látható felirat: „A hangfelvételt a törvény védi!"

De vajon ki véd meg engem, a becsapott vevőt, a rossz minőségű hangfelvételekkel szemben? Még reklamálni sem tudok, mert a kazettán nincs feltüntetve az UNO Kisszövetkezet Zeneműkiadó Ágazatának címe.

Monostori Ferenc
Isaszeg

KÖRKÉRDÉS

Egy kérdésem van a Postához: miért van az, hogy újabban ismét divatba jött a városon feladott levelekre olyan bélyegzőt ütni, amely csak egy kör, benne két átlós vonal és semmi más.

Így kizárt annak a lehetősége, hogy címzett a bélyegző alapján megállapíthassa: hol és mikor adták föl számára a küldeményt. Ez lenne a cél? Én ugyanis egyazon városban, ugyanaznap feladott két levél közül az egyiket másnap, a következőt csak négy nap múlva kaptam meg. De nem panaszkodom, míg a levelek egyáltalán eljutnak a címzetthez.

Katzenmayer János
Madaras

TÜCSÖK és BOGÁR

Nem olcsó, de szórakoztató!

(Simontornyán fotózta Demjanovich Emil, nyíregyházi olvasónk)

A miniszterelnök a *legnyugtatóbb* jelenségnek minősítette a változatlanul *galoppozó inflációt,*

Mókás ez a miniszterelnök!

(A Magyar Nemzetben találta Merényi Szepes Györgyi)

Naturisták, figyelem! Minden hét végén, szombaton és vasárnap naturista üzemmódban üzemel a [illegible] Fitness Club szaunája. Cím: VI., Lövölde tér

A tér nevéből nem kell messzemenő következtetéseket levonni!

(Beküldte K. M.)

TITKÁRNŐT felveszünk igazgató mellé. Érettségizettek és gyakorlottak jelentkezését kérjük, „Teljes diszkréció, [illegible]" jeligére, a [illegible] téri hirdetőbe.

Ez a fontos!

(Az Esti Hírlapból merítette Magos Ilona)

RÉMHÍRszolgálatunk jelenti:

BELÉPÜNK A NATO-BA — KAPOLYI LÁSZLÓ: 500 EZER FORINTOS ALAPÍTVÁNY — NAGYCSALÁDOSOK KAPJÁK A LÓRÁNT UTCAI LAKÁSOKAT — 1990-TŐL MEGSZŰNIK AZ ÖSSZEFONÓDÁS ÉS A KORRUPCIÓ! — ROMÁN TILTAKOZÁS A MAGYAR FALUROMBOLÁS ELLEN — MÁS RÉMHÍREK

Nem túlzás: valósággal özönlenek szerkesztőségünkbe a rémhírek. Felelősséget természetesen nem vállalhatunk értük, még akkor sem, ha feltételezzük: némelyik rémhírnek talán még az ellenkezője sem igaz.

Kozma Klára arról értesült, hogy a közeljövőben a budai Rózsadombon épül meg a legújabb szemétégető mű.

Egy igen hosszú és kibetűzhetetlen álnevű olvasónk arról hallott, hogy az Országgyűlés legközelebbi ülésszakán tárgyalják hazánk NATO-tagságát.

Igaz Gyöngyi úgy tudja, hogy csődbe jutott az a san-diegó-i (USA) személygépkocsi szerviz amelyik 1986-ig magasrangú párt- és állami vezetőink szolgálati Mercedeseit javította.

Szarvas Béla — feltehetőleg nem álnév! — szerint 1989. január elsejétől a napilapokat az újságírók hordják majd ki, de olyan kevés lesz az előfizető, hogy emellett könnyűszerrel elvégezhetik a saját munkájukat is.

Mama jeligét használó rémhírterjesztőnk a következőket közli: 1. Berecz János újságírók előtt, teljes titoktartás mellett kijelentette, hogy tökéletesen egyetért azzal a hangvétellel, ahogyan a magyar sajtó elemzi az aktuális eseményeket. (Külön elismeréssel szólt a rádiósok korrekt munkájáról.) 2. Kapolyi László kormánybiztos 500 ezer forintos alapítványt létesített azon újságírók javára, akik a jövőben az eocén programmal kívánnak foglalkozni.

Magát megnevezni nem merő olvasónk hiteles rémhírei: egy kisnyugdíjas vásárolt tíz deka tepertőt, melyet a kertjében elásott és három napon át szorgalmasan locsolta. A negyedik napon az elásott tepertő helyén egy apró, de kövér malacka bújt elő a földből.

Lakatos Mihály arról számol be, hogy a hírek szerint a Lóránt utcai lakásokat nagycsaládos munkásoknak utalják ki, valamint hogy jövőre a kormány elnökét és a SZOT főtitkárát népszavazással választják meg.

Fodor László rémhíre: január elsején 6500 forintos bankót hoznak forgalomba. A pénzen egy béka látható, melynek feneke alatt egy kereskedelmi dolgozó leltározik.

Hitetlen Tamás, öreg nyugdíjas, aki 41 éve párttag, a következőket hallotta: úgy hírlik, 1990-től megszűnik egyes vezető állásban lévők elvtelen összefonódása és a korrupció.

Sashalmy Péter Gábor sashalmi olvasónk ezt írta levele végére: T. Posta! Továbbítani, nem feljelenteni! Rémhíre: Grósz Károly a Jurta színházban 3 szamizdat kiadványt vásárolt.

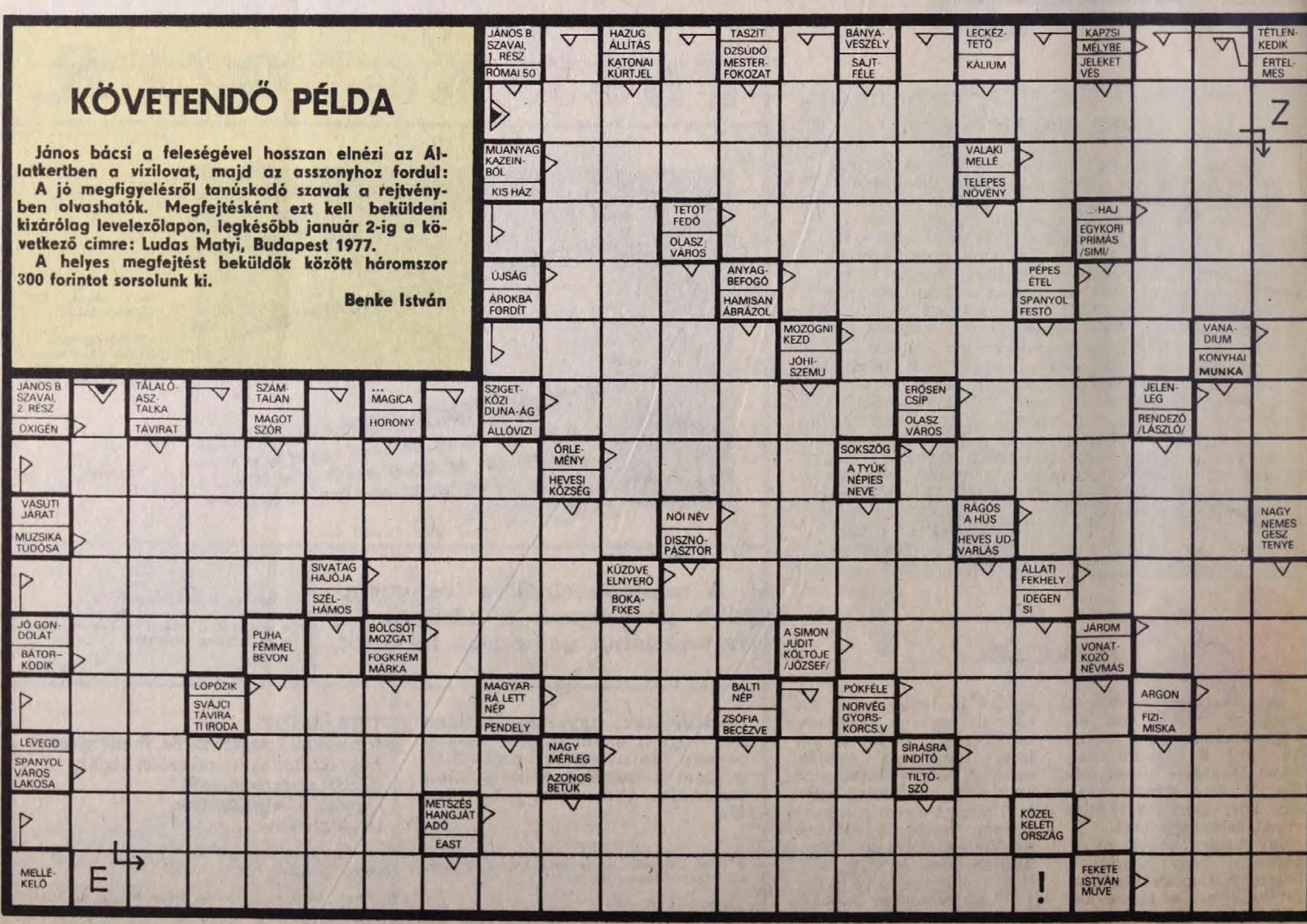
Becógyuri György azt merészeli állítani, hogy a román kormány hivatalos tiltakozást jelentett be a magyar falurombolási tervek ellen.

Itt hívjuk fel olvasóink figyelmét: továbbra sem mondtunk le arról, hogy bátrak legyünk és máskor is közöljük rémhírszolgálatunk — az Önök — jelentéseit.

KÖVETENDŐ PÉLDA

János bácsi a feleségével hosszan elnézi az Állatkertben a vízilovat, majd az asszonyhoz fordul: A jó megfigyelésről tanúskodó szavak a rejtvényben olvashatók. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb január 2-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

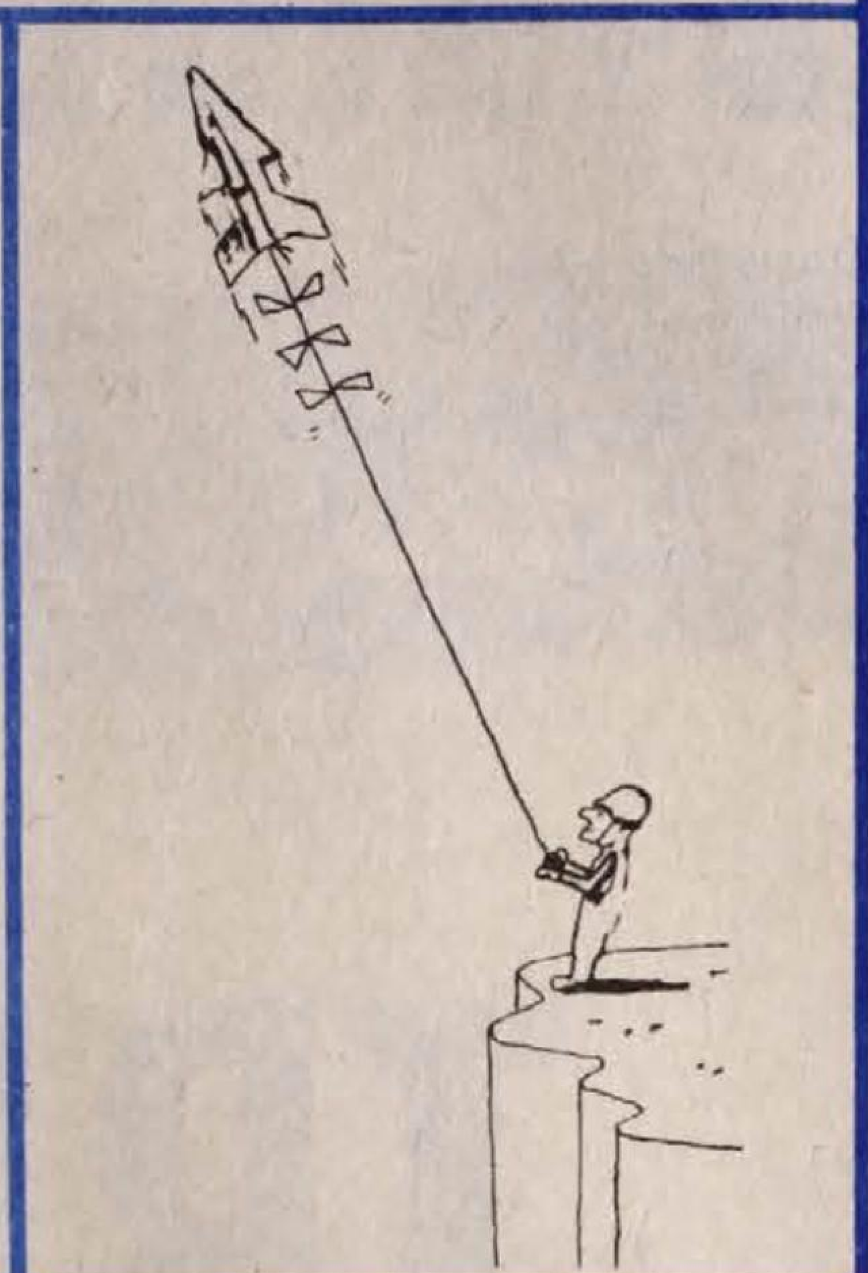

IMPORT HUMOR

TISZTELEGJ!

TRIBÜN

A náthás időszak hatalmáról olvastuk a Reader's Digestben:

— A török Naim Sulejmanoglu hat világrekordot állított fel az olimpia súlyemelőversenyén. Ilyenformán kétségkívül ő a világ legerősebb embere. Ám Naim Sulejmanoglu sem elég erős ahhoz, hogy elfojtson egy tüsszentést.

*

A fogyókúrás torna vezetője örömmel látja, hogy egyik gömbölyded tanítványának néhány hét alatt sikerült már leadnia egy-két kilót.

— Gondolom most már kisebb méretű ruhát is viselhet.

— Azt éppen nem — mondja az ifjú hölgy —, de az eddigi méretűek már nem fájnak annyira.

Teniszmeccs, a vesztésre álló fél savanyú arccal szól ki.
— Mindent visszaad. Mit csináljak vele?

— Vegyél magadnak egy bumerángot — hangzik a jótanács. — Az magától is visszajön.

*

Don Schollander, a tokiói olimpia négyszeres úszóbajnoka „Az 50 méteres dzsungel" című könyvében alaposan kiosztotta az amerikai szövetség nagyjait.

— Csak ketten sértődtek meg — mesélte utóbb. — Az akiről írtam és az, akiről nem.

*

A jómájú riporter meglátogatta a sportházaspárt. A magasugró mama és a súlyemelő papa büszkén mutatták be fiacskájukat, aki kövér volt, lusta, mafla és neveletlen.

— Csak azt tudnánk — sóhajtották a szülők —, hogy mit csináljunk a gyerekből?

— Hm — tűnődött el a jómájú riporter. — Talán egy szép lábtörlőt.

(p. p.)

BÚÉK

NIKOTINÉHSÉG

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Mert amint rágyújtok, a feleségem elmegy hazulról.

200-200 forintot nyert:

Sárosi Ferencné, Vértesboglár, Május 1. u. 14. 8085

Baloghné, Hüse Júlianna, Balmazújváros, Árpád u. 67/a 4060.

Szalay Sándor, Budapest, Királylaki út 43. 1037.

A nyereményeket postán küldjük el.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

Úton-útfélen, sajtóban, rádióban, televízióban látjuk, halljuk, tapasztaljuk, hogy a hazai hirdetésekben hiánycikk a humor. Pedig a humoros ötlet, az ötletes humor megfelelő környezetben megsokszorozhatja a reklám hatását. Vállalatok, szövetkezetek és magánvállalkozók részére ezért hirdetjük meg a „Reklámban ismerjünk tréfát!" pályázatunkat, tétre menő versenyt a Ludas Matyi hasábjain. A reklámok elkészítésében, stílusos, szöveges-rajzos kitalálásában a szerkesztőség munkatársai, ha kell, segítséget nyújtanak — díjmentesen. A pályázatban legjobbnak bizonyult hirdetések feladói, azaz a vállalati propagandisták számára a szakemberekből álló bizottság az alábbi díjakat ítéli oda:

Egy első díj: 10 000 forint
Két második díj, egyenként 8000 forint
Négy harmadik díj, egyenként 5000 forint
A Magyar Reklámszövetség különdíja: 5000 forint
Az olvasók szavazatai alapján
egy közönségdíj: 8000 forint.

Ezenkívül a lapban megjelent reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra fölragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is! A pályázaton az 1988 decembere és 1989 áprilisa között a Ludas Matyiban megjelenő hirdetések vesznek részt.

Eredményhirdetés: 1989. április elsején.

52. SZÁM LUDAS	**52. SZÁM OTP**
52. SZÁM ÉLET ÉS TUDOMÁNY	**52. SZÁM COMPACK**

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384--300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/52-66-22

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

INFLACIO,000.000

Téli Palotatatatata

DALMÁTH–TÓT:

BETŰ-REVÜ

Berlin

TRUCC

pluRaLiZmuS

HEGEL

DEFICIT

NYITC

ƆTTSÁG